

El català a debat al cinema

La Generalitat de Catalunya ha impulsat una normativa que obligarà a distribuïdores de cinema a oferir el mateix nombre de títols en català que en castellà. Les reaccions no s'han fet esperar i les veus contràries a aquest avantprojecte vaticinen una lluita entre les majors i l'executiu català. El pols, està servit.

La idea, el pilar en el qual se sustenta aquest avantprojecte de Llei del cinema en català és que els espectadors puguin escollir, a l'hora de veure una pel·lícula, en quin dels dos idiomes oficials de Catalunya ho volen fer. Això, per tant, obligarà a les distribuïdores a doblar o subtítular les còpies que s'estrenin a casa nostra. Sempre i quan, tal com recull l'article 18 del segon capítol d'aquest avantprojecte, "la distribució sigui de més de 15 còpies". Una minsa xifra, ja que les noves produccions que arriben a Catalunya superen aquests números amb facilitat.

Els actors implicats en aquesta nova proposició de la Generalitat de Catalunya veuen amb recel la nova proposta. "El mercat no serà molt major al d'ara", argumenta Javier Roldán, doblador ripolletenc. Precisament, el seu gremi, a priori, podria incrementar el volum de demanda, però el mateix Roldán ho desestima "es pensen que tindrem més feina, però no serà així", ja que, segons ell, "ara ja es dobla en els dos idiomes". Un altre dels afectats podrien ser les sales de cinema, "sobretot les petites", assenteixen des dels Cinemes El Punt de Cerdanyola. "Les multisales sí podran passar els films i omplir les instal·lacions. Però què farem nosaltres, projectar-les en anglès?", es pregunten i qualifiquen la iniciativa de l'executiu autonòmic de "molt dràstica".

Un dels raonaments que dóna el govern, en paraules del responsable de la conselleria de Cultura, Joan Manuel Tresserras, a l'Agència Catalana de Notícies (ACN), és que l'opció d'optar per una o altra llengua, en l'àmbit cultural, ja existeix "a la premsa, la ràdio, el teatre o la televisió, però és escassa en el setè art, on hi ha un 'forat negre' des de fa 30 anys". Les explicacions, però, no satisfan ni a distribuïdors ni a dobladors. "Han posat al crit al cel", exclama Miquel Pujol, el director ripolletenc del film d'animació català Cher Ami. Encara que assegura ell mateix, "aquest tipus de norma perjudica en comptes de beneficiar". Sobretot, prossegueix el propi Pujol, perquè "aquí hi ha una tradició de doblatge, i més encara en castellà". I és que Roldán manifesta que aquesta mesura pot "deteriorar el cinema en espanyol". Per a Joana Raja, treballadora de la Filmoteca de Catalunya, és "una imposició. Aquesta no és la millor manera. Amb pactes, sí". Tot i que Raja apostaria per cintes sense doblatge, "l'usuari s'acabaria acostumant".

Poques expectatives de prosperar

El text encara és això, un text i necessita de l'aprovació dels polítics i, òbviament, del sector. Encara hi ha marge per a què es converteixi en llei. I aquesta és l'esperança per a molts. Tot i així, fa pocs dies, la intenció del govern va cremar una fase més, va tirar endavant el projecte i tot apunta que cap a l'estiu, o potser abans, ja podria ser oficial. "Això no ha acabat. Fins que no entri en vigor poden canviar moltes coses", afirma el doblador. La cinèfila, per la seva part, fa un auguri poc encoratjador, "si s'acaba imposant, les companyies americanes donaran un cop a taula i ens privaran de pelis com, per exemple, 'Harry Potter'". El creador de Cher Ami, advoca el resultat per la resposta "en el taquíllatge".

El 2009, segons dades del Departament de Cultura, el 3% dels títols estaven doblats o subtítulats al català. Per això considera Javier Roldán que hi assisteix "poca gent a veure cinema en català" i per aquest motiu, des d'El Punt es mostren preocupats, "perquè es tancarà més d'una sala". Tot i que Joana Raja defensa la proposta pensa que es pot "consensuar d'una altra manera" i no s'amaga de dir que el cinema català "continua sent minoritari". Les dades, també de l'any passat, del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya situen l'opció del públic per la llengua catalana en un 8%. Una de les possibles respostes a aquest fet és l'hàbit dels usuaris al castellà. "Serà una ruïna per a les distribuïdores", sosté Roldán. No obstant això, la implantació s'espera que sigui progressiva. El primer any s'espera que l'oferta sigui del 30%, el segon d'un 40% i ja el tercer s'assoleixi l'equitat. Una forma de fer que agrada a Pujol, "poc a poc". Precisament, Miquel Pujol està d'enhonorabona, el seu film de dibuixos animats competirà en l'apartat de millor pel·lícula catalana d'animació als Premis Gaudí, que se celebraran el proper 1 de febrer.

El polèmic avantprojecte té d'altres objectius, però que el debat sobre la llengua ha eclipsat i deixat en un segon terme. Un dels fins és evitar el domini de les produccions nord-americanes en favor de creacions europees, catalanes o d'interès cultural. Per aquest motiu, es crearà una xarxa concertada de pantalles. Amb tot, el pols està servit. D'una banda, l'executiu català, amb la bona intenció de difondre la llengua catalana, i de l'altra, les majors, que de ben segur no acceptaran aquesta "imposició", com defensen molts personatges lligats al món del setè art, i depèn de la seva reacció que el braç caigui d'un o altre bàndol. Els espectadors, mentrestant, esperaran amb neguit el final d'aquesta pel·lícula que sembla que serà llarga.

23 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)